

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Plzeň-sever rozhodl samosoudkyní JUDr. Terezou Buškovou ve věci

žalobce: **Gicu Simionca**, narozený 13. 2. 2000
bytem Pod Záhorskem 666/23, 301 00 Plzeň
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Čížkem
sídlem Dvořákova 44/38, 301 00 Plzeň

proti
žalované: **Stella Untila**, narozená 27. 5. 1988
bytem Štemberova 302, 330 01 Kyšice

o 196 799,59 Kč s příslušenstvím
rozsudkem pro uznání

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 196 799,59 Kč s úrokem z prodlení ve výši 11,5 % ročně z částky 196 799,59 Kč od 12. 3. 2026 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalobce je povinen doplatit České republice na účet Okresního soudu Plzeň-sever doplatek soudního poplatku ve výši 2 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 50 716,50 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou nadepsanému soudu dne 19. 2. 2026 domáhal vůči žalované zaplacení částky 200 000 Kč s příslušenstvím, a to s odůvodněním, že se žalovanou dne 26. 8. 2025 uzavřel smlouvu o zápůjčce, na základě které poskytl žalované dne 26. 8. 2025 částku

Shodu s prvopisem potvrzuje Zdenka Ustohalová.

200 000 Kč, přičemž žalovaná se zavázala zapůjčenou částku vrátit společně s úrokem 25 % ročně nejpozději dne 26. 10. 2025. Žalovaná žalobci ničeho neuhradila, a proto je od 27. 10. 2025 v prodlení s úhradou zápůjčky.

2. Na základě částečného zpětvzetí žaloby z důvodu, že žalovaná žalobci po podání žaloby uhradila ve dnech 10. 3. 2026 a 11. 3. 2026 částku v celkové výši 20 000 Kč, bylo pravomocným usnesením zdejšího soudu č. j. 9 C 73/2026-29 ze dne 5. 6. 2026 řízení částečně zastaveno co do částky 3 200,41 Kč, úroku ve výši 25 % ročně z částky 200 000 Kč od 26. 8. 2025 do 26. 10. 2025 a úroku z prodlení ve výši 11,5 % ročně z částky 200 000 Kč od 27. 10. 2025 do 11. 3. 2026.
3. Žalovaná uvedla, že svůj závazek uznává v plné výši. Zároveň v podání ze dne 7. 5. 2026 poukázala na svoji současnou situaci, pro kterou nemohla a nemůže pohledávku řádně a včas uhradit. Žalovaná proto navrhla plnění v pravidelných měsíčních splátkách, kdy výše jedné splátky by činila 9 000 Kč na úhradu jistina a příslušenství a 2 000 Kč na úhradu nákladů řízení.
4. Žalobce s navrženými splátkami nesouhlasil, uvedl, že žalovaná úhradu opakovaně přislíbila i ve vyšších splátkách, avšak tyto nikdy nehradila, přičemž žádost žalované o splátky považuje za pouhou snahu vyhnout se své povinnosti.
5. Podle ustanovení § 153a odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, (dále jen „o. s. ř.“), uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání.
6. Protože žalovaná výslovně uznala uplatněný nárok, soud zjišťoval, zda jsou dále naplněny i další předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání. Podle ustanovení § 153a odst. 2 o. s. ř. rozsudek pro uznání nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2). Podle § 99 odst. 1 o. s. ř. připouští-li to povaha věci, mohou účastníci skončit řízení soudním smírem.
7. V posuzovaném případě je soud toho názoru, že povaha věci – závazek ze smlouvy o zápůjčce – umožňuje, aby si účastníci svá vzájemná práva a povinnosti upravili svým právním jednáním. Proto tato povaha věci rovněž umožňuje, aby skončili řízení soudním smírem. Protože soud dospěl k závěru, že v předmětné věci mohl být schválen smír ve znění žalobou požadovaného petitu, neboť není v rozporu s právními předpisy (ve smyslu § 99 odst. 2 o. s. ř.), proto bylo žalobě rozsudkem pro uznání vyhověno.
8. Soud neuložil žalované uhradit povinnost ve splátkách, žalobkyně s tímto způsobem úhrady nesouhlasila. K tomu soud uvádí, že žalovaná na svůj dluh od poskytnutí zápůjčky dne 26. 8. 2025, tj. za 10 měsíců, ničeho ani částečně neuhradila, ačkoli tvrdí, že je schopna žalobci splácet 11 000 Kč měsíčně, přičemž má další dluh ve výši 200 000 Kč vůči sestře žalobce, které by taktéž byla schopna splácet 11 000 Kč měsíčně. Ačkoli je tedy žalovaná podle svého tvrzení schopna měsíčně uvolnit ze svého rozpočtu celkem 22 000 Kč, neprojevila dosud žádnou snahu žalobci alespoň částečně na svůj dluh plnit. Z tohoto důvodu soud nestanovil žalované hradit povinnost ve splátkách ani autoritativně ve smyslu § 160 odst. 1 o. s. ř.
9. Soud dále výrokem II tohoto rozsudku uložil žalobci povinnost uhradit státu doplatek soudního poplatku v souladu s položkou 2 odst. 2 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a to vzhledem ke skutečnosti, že v dané věci nebyl vydán platební rozkaz a bylo pokračováno v řízení.
10. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1, § 142a odst. 1 a § 146 odst. 2 o. s. ř. tak, že přiznal žalobci, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 50 716,50 Kč, když žaloba byla v tomto řízení vzata částečně zpět pro chování žalované, která na předmětný dluh hradila žalobci až po podání žaloby. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 8 000 Kč, doplatku soudního poplatku v částce 2 000 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená podle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č.

177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 200 000 Kč sestávající z částky 9 100 Kč za každý ze tří úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a. t. (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, zpětvzetí) a z částky 4 550 Kč za jeden úkon právní služby uvedený v § 11 odst. 2 a. t. (jednoduchá výzva k plnění) včetně čtyř paušálních náhrad výdajů po 450 Kč podle § 13 odst. 4 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 33 650 Kč ve výši 7 066,50 Kč. S ohledem na § 149 odst. 1 o. s. ř. uložil soud žalované povinnost nahradit náklady řízení k rukám zástupce žalobkyně.

11. Lhůta k zaplacení byla u výroků tohoto rozsudku stanovena podle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Plzni, prostřednictvím Okresního soudu Plzeň-sever. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Odvolání do výroku ve věci samé lze podat pouze pro vady spočívající v tom, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání (§ 153a o.s.ř.), nebo že rozsudek trpí vadami uvedenými v § 205 odst. 2 písm. a) o.s.ř., nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepřislušný soud prvního stupně, rozhodnutí soudu prvního stupně vydal vyloučený soudce (přísedící) nebo soud prvního stupně byl nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát.

Pokud nebude částka uvedená ve výroku II tohoto rozsudku zaplacena ve stanovené lhůtě, bude po marném uplynutí lhůty 30 dní od splatnosti vymáhána celním úřadem.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Plzeň 7. července 2026

JUDr. Tereza Bušková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Zdenka Ustohalová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 12.08.2026 a vykonatelnosti dne 18.08.2026.
Připojení doložky provedla Zdenka Ustohalová dne 14.08.2026.